

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про Національне антикорупційне бюро України

Цей Закон визначає правові основи організації та діяльності Національного антикорупційного бюро України (далі – Національне бюро), завданням якого є протидія кримінальним корупційним правопорушенням, що вчинені вищими посадовими особами, уповноваженими на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, або становлять особливу суспільну небезпеку.

РОЗДІЛ І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Статус Національного бюро

1. Національне бюро є центральним органом виконавчої влади зі спеціальним статусом, на який покладається попередження, виявлення, припинення та розкриття кримінальних правопорушень, віднесених до його компетенції.

2. Національне бюро утворюється відповідно до Конституції, цього та інших законів України.

Стаття 2. Правова основа діяльності Національного бюро

1. Правову основу діяльності Національного бюро становлять Конституція України, міжнародні договори України, цей та інші закони України, а також прийняті відповідно до них інші нормативно-правові акти.

2. Закон України “Про центральні органи виконавчої влади” та інші нормативно-правові акти, що регулюють діяльність органів виконавчої влади, застосовуються до Національного бюро в частині, що не суперечить положенням цього Закону.

Стаття 3. Основні принципи діяльності Національного бюро

1. Основними принципами діяльності Національного бюро є:

- 1) повага та дотримання прав і свобод людини і громадянина;
- 2) законність;

- 3) безсторонність та справедливість;
- 4) незалежність Національного бюро та його працівників;
- 5) підконтрольність і підзвітність суспільству та визначеним законом державним органам;
- 6) відкритість для демократичного цивільного контролю;
- 7) політична нейтральність і позапартійність;
- 8) єдиноначальність;
- 9) взаємодія з іншими державними органами, органами місцевого самоврядування, об'єднаннями громадян.

2. Діяльність Національного бюро не може використовуватися для незаконного обмеження прав і свобод осіб або з метою насильницької зміни конституційного ладу чи перешкоджання законній діяльності державних органів, органів місцевого самоврядування.

Стаття 4. Гарантії незалежності Національного бюро

1. Незалежність Національного бюро у його діяльності гарантується:

- 1) спеціальним статусом Національного бюро;
- 2) визначеними законом підставами припинення повноважень Директора Національного бюро;
- 3) конкурсними засадами відбору працівників Національного бюро, їх особливим правовим та соціальним захистом, належними умовами оплати праці;
- 4) особливим, установленим законом порядком фінансування та матеріально-технічного забезпечення Національного бюро;
- 5) визначеними законом засобами забезпечення особистої безпеки працівників Національного бюро, їх близьких родичів, майна;
- 6) іншими засобами, визначеними цим Законом.

2. Використання Національного бюро в партійних, групових чи особистих інтересах не допускається. Діяльність політичних партій в Національному бюро забороняється.

3. Забороняється незаконне втручання державних органів, органів місцевого самоврядування, їхніх посадових і службових осіб, політичних партій, громадських об'єднань, інших осіб в діяльність Національного бюро.

Будь-які письмові чи усні вказівки, вимоги, доручення тощо, спрямовані до Національного бюро чи його працівників, які стосуються питань досудового розслідування у конкретному кримінальному провадженні і не передбачені Кримінальним процесуальним кодексом України, є неправомірними та не підлягають виконанню. У разі отримання такої вказівки, вимоги, доручення тощо працівник Національного бюро невідкладно інформує про це в письмовій формі Директора Національного бюро.

Стаття 5. Міжнародне співробітництво

1. Національне бюро на основі міжнародних договорів та законів України співпрацює у сфері боротьби з корупцією з відповідними органами іноземних держав, міжнародними організаціями, у тому числі, міжнародними неурядовими організаціями.

2. Національне бюро у межах своїх повноважень може укладати угоди про співробітництво з відповідними органами іноземних держав та міжнародними організаціями.

РОЗДІЛ II.

ЗАГАЛЬНА СТРУКТУРА, ЧИСЕЛЬНІСТЬ ТА ОРГАНІЗАЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОГО БЮРО

Стаття 6. Загальна структура і чисельність Національного бюро

1. Національне бюро складається з центрального апарату і територіальних органів.

Центральний апарат Національного бюро безпосередньо здійснює покладені на Національне бюро завдання, координує та контролює діяльність територіальних органів.

2. Для забезпечення виконання завдань Національного бюро утворюються територіальні органи:

1) територіальне управління, яке знаходиться у місті Львів та поширює свою діяльність на Волинську, Закарпатську, Івано-Франківську, Львівську, Тернопільську області;

2) територіальне управління, яке знаходиться у місті Хмельницький та поширює свою діяльність на Вінницьку, Житомирську, Рівненську, Хмельницьку, Чернівецьку області;

3) територіальне управління, яке знаходиться у місті Миколаїв та поширює свою діяльність на Кіровоградську, Миколаївську, Одеську області;

4) територіальне управління, яке знаходиться у місті Мелітополь та поширює свою діяльність на Автономну Республіку Крим, Запорізьку, Херсонську області, місто Севастополь;

5) територіальне управління, яке знаходиться у місті Полтава та поширює свою діяльність на Дніпропетровську, Полтавську, Сумську, Харківську області;

6) територіальне управління, яке знаходиться у місті Донецьк та поширює свою діяльність на Донецьку і Луганську області;

7) територіальне управління, яке знаходиться у місті Київ та поширює свою діяльність на місто Київ, Київську, Черкаську та Чернігівську області.

3. Структура, штатна чисельність територіальних органів та положення про них затверджуються Національним бюро.

4. До структури центрального апарату та територіальних органів Національного бюро входять слідчі, оперативні та інші підрозділи.

5. Граничну чисельність працівників, у тому числі осіб рядового і начальницького складу Національного антикорупційного бюро, його територіальних органів затверджує Кабінет Міністрів України за поданням Директора Національного антикорупційного бюро.

Стаття 7. Директор Національного бюро

1. Керівництво діяльністю Національного бюро здійснює його Директор, який призначається на посаду та звільняється з посади в порядку, визначеному цим Законом.

2. Директором Національного бюро може бути громадянин України, який має вищу освіту, володіє державною мовою, має не менше 5 років досвіду роботи на керівних посадах в органах, установах, організаціях або міжнародних організаціях та здатний за своїми діловими та моральними якостями, освітнім і професійним рівнем, станом здоров'я виконувати відповідні службові обов'язки.

Не може бути призначена на посаду Директора Національного бюро особа, яка впродовж двох років до подання заяви на участь у конкурсі на зайняття цієї посади, незалежно від тривалості, входила до складу керівних органів політичної партії або знаходилася у трудових чи інших договірних відносинах з політичною партією.

Не може бути призначена на посаду Директора Національного бюро особа, яка не відповідає обмеженням, передбаченим частиною першою статті 14 цього Закону.

3. Директор Національного бюро призначається строком на п'ять років. Одна і та ж особа не може обіймати цю посаду більш ніж два строки підряд.

4. Повноваження Директора Національного бюро припиняються у зв'язку із закінченням строку його повноважень або в разі:

1) подання письмової заяви про припинення повноважень за власним бажанням;

2) призначення чи обрання на іншу посаду за його згодою;

3) досягнення віку 65 років;

4) неможливості виконувати свої повноваження за станом здоров'я відповідно до висновку медичної комісії, що створюється за рішенням спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я;

5) набрання законної сили рішенням суду про визнання його недієздатним або обмеження його цивільної дієздатності, визнання його безвісно відсутнім чи оголошення його померлим;

6) набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо нього;

7) припинення ним громадянства України або виїзду на постійне проживання за межі України;

8) невідповідності обмеженням щодо сумісництва та суміщення з іншими видами діяльності, передбаченими Законом України "Про засади запобігання і протидії корупції", встановленим рішенням суду, що набрало законної сили;

9) смерті.

Стаття 8. Порядок конкурсного відбору та призначення Директора Національного бюро

1. Директор Національного бюро призначається на посаду Кабінетом Міністрів України на підставі результатів відкритого конкурсного відбору на зайняття цієї посади (далі - конкурс).

Участь у конкурсі можуть брати особи, що відповідають вимогам, визначеним у частині другій статті 7 цього Закону.

2. Організацію та проведення конкурсу здійснює комісія з проведення конкурсу на зайняття посади Директора Національного бюро (далі – Конкурсна комісія).

Прем'єр-міністр України вносить для призначення Кабінетом Міністрів України на посаду Директора Національного бюро кандидата, відібраного Конкурсною комісією.

3. До складу Конкурсної комісії входять:

1) три особи, яких визначає Президент України;

2) три особи, визначені Кабінетом Міністрів України;

3) три особи, визначені Верховною Радою України, з числа народних депутатів, які не входять до коаліції депутатських фракцій, не більше однієї особи від фракції.

Конкурсна комісія вважається повноважною у разі визначення не менше шести членів, які входять до її складу.

Склад Конкурсної комісії затверджується Кабінетом Міністрів України.

4. Рішення Конкурсної комісії вважається прийнятим, якщо за нього на засіданні Конкурсної комісії проголосували не менше шести членів Конкурсної комісії.

5. Голова та секретар Конкурсної комісії обираються нею з числа членів Конкурсної комісії.

Засідання Конкурсної комісії відкриті для представників засобів масової інформації та журналістів. Секретаріатом Кабінету Міністрів України забезпечується відео- та аудіофіксація і трансляція у режимі реального часу відповідної відео- та аудіоінформації із засідань Конкурсної комісії на офіційному веб-сайті Кабінету Міністрів України .

Інформація про час та місце проведення засідання Конкурсної комісії оприлюднюється на офіційному веб-сайті Кабінету Міністрів України не пізніше, ніж за 48 години до його початку.

Роботу Конкурсної комісії забезпечує Секретаріат Кабінету Міністрів України.

6. Конкурсна комісія:

1) затверджує Положення про конкурс та Регламент роботи Конкурсної комісії, розміщує оголошення про умови та строки проведення конкурсу;

2) розглядає документи, подані кандидатами на посаду Директора Національного бюро; відбирає із загального числа кандидатів трьох осіб, які, згідно з обґрунтованим рішенням Конкурсної комісії, мають найкращі професійний досвід, знання і якості для виконання службових обов'язків Директора Національного бюро; проводить на своєму засіданні співбесіду з трьома відібраними кандидатами;

3) відбирає шляхом відкритого голосування з числа кандидатів, які пройшли співбесіду, одного кандидата, що відповідає вимогам, які ставляться до Директора Національного бюро, та, згідно з обґрунтованим рішенням Конкурсної комісії, має найкращі професійний досвід, знання і якості для виконання службових обов'язків Директора Національного бюро;

4) оприлюднює інформацію про кандидатів, які подали заяву на участь у конкурсі, а також інформацію про трьох кандидатів, які були відібрані для проходження співбесіди в Конкурсній комісії, та про кандидата, відібраного Конкурсною комісією для призначення на посаду Директора Національного бюро.

Рішення Конкурсної комісії можуть бути оскаржені до суду з питань додержання встановленого порядку організації та проведення конкурсу на зайняття посади Директора Національного бюро.

7. Не пізніше ніж за два місяці до завершення строку повноважень Директора Національного бюро або упродовж чотирнадцяти днів з дня дострокового припинення його повноважень у порядку, встановленому цим Законом, формується Конкурсна комісія.

Конкурсна комісія розміщує оголошення про умови та строки проведення конкурсу на зайняття посади Директора Національного бюро в загальнонаціональних друкованих засобах масової інформації та на офіційному веб-сайті Кабінету Міністрів України.

8. Особа, яка претендує на участь у конкурсі, подає у вказаний в оголошенні строк такі документи:

1) заяву про участь у конкурсі з наданням згоди на проведення спеціальної перевірки відповідно до Закону України "Про засади запобігання і протидії корупції" та на обробку персональних даних відповідно до Закону України "Про захист персональних даних";

2) автобіографію, що містить: прізвище, власне ім'я та по батькові (за наявності), число, місяць, рік і місце народження, громадянство, відомості про освіту, трудову діяльність, посаду (заняття), місце роботи, громадську роботу (у тому числі на виборних посадах), членство у політичних партіях, у тому числі в минулому, наявність трудових або будь-яких інших договірних відносин з політичною партією упродовж року, що передує поданню заяви (незалежно від тривалості), контактний номер телефону та адресу електронної пошти, відомості про наявність чи відсутність судимості;

3) декларацію про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за рік, що передує року, у якому було оприлюднено оголошення про конкурс, за формою, що визначена Законом України "Про засади запобігання і протидії корупції";

4) інші документи, передбачені законами України "Про державну службу", "Про засади запобігання і протидії корупції".

Відомості з поданих відповідно до цієї частини документів підлягають оприлюдненню упродовж трьох робочих днів після закінчення строку подання заяв на конкурс на офіційному веб-сайті Кабінету Міністрів України, крім відомостей, які відповідно до Закону України "Про засади запобігання і протидії корупції" віднесені до інформації з обмеженим доступом та відомостей про контактний номер телефону, адресу електронної пошти кандидата.

Стаття 9. Повноваження Директора Національного бюро

1. Директор Національного бюро:

1) несе відповідальність за діяльність Національного бюро, зокрема законність здійснюваних Національним бюро оперативно-розшукових заходів, досудового розслідування, додержання прав і свобод осіб;

2) організовує роботу Національного бюро, визначає обов'язки першого заступника, заступників Директора Національного бюро;

3) координує і контролює діяльність його центрального апарату та територіальних органів;

4) затверджує структуру та штатну чисельність центрального апарату та територіальних органів Національного бюро;

5) видає у межах повноважень накази і розпорядження, дає доручення, які є обов'язковими для виконання працівниками Національного бюро;

6) призначає на посади та звільняє з посад першого заступника Директора Національного бюро та двох заступників Директора Національного бюро, працівників центрального апарату Національного бюро, директорів та заступників директорів територіальних органів Національного бюро;

7) приймає рішення про розподіл бюджетних коштів, головним розпорядником яких є Національне бюро, та затверджує звіт про виконання цих рішень;

8) затверджує перспективні, поточні та оперативні плани роботи Національного бюро;

9) встановлює порядок реєстрації, оброблення, зберігання та знищення відповідно до законодавства отриманої Національним бюро інформації; вживає заходи із запобігання несанкціонованому доступу до інформації з обмеженим доступом, а також забезпечує додержання законодавства про доступ до публічної інформації, розпорядником якої є Національне бюро;

10) визначає порядок заохочення осіб, які надають допомогу в попередженні, виявленні, припиненні і розслідуванні кримінальних правопорушень, віднесених до підслідності Національного бюро;

11) вирішує питання про заохочення та накладення дисциплінарних стягнень на працівників Національного бюро згідно з рішенням Дисциплінарної комісії Національного бюро;

12) присвоює у встановленому законодавством порядку ранги державних службовців працівникам Національного бюро та спеціальні звання особам рядового і начальницького складу;

13) вносить у встановленому порядку пропозиції щодо вдосконалення законодавства з питань, що належать до компетенції Національного бюро;

14) представляє Національне бюро у відносинах з державними органами, органами місцевого самоврядування, громадськими об'єднаннями, а також органами іноземних держав, міжнародними організаціями тощо;

15) має право бути присутнім на засіданнях Верховної Ради України, її комітетів, тимчасових спеціальних та тимчасових слідчих комісій, а також брати участь з правом дорадчого голосу у засіданнях Кабінету Міністрів України;

16) забезпечує відкритість та прозорість діяльності Національного бюро відповідно до цього Закону; звітує про діяльність Національного бюро в порядку, визначеному цим Законом;

17) надає дозвіл на використання коштів фонду спеціальних оперативно-розшукових та слідчих дій Національного бюро;

18) здійснює інші повноваження відповідно до цього та інших законів.

Стаття 10. Директори територіальних органів Національного бюро

1. Директори територіальних органів Національного бюро призначаються на посаду та звільняються з посади Директором Національного бюро.

2. Директор територіального органу Національного бюро:

1) організовує роботу відповідного територіального органу щодо виконання повноважень Національного бюро, наказів і розпоряджень Директора Національного бюро;

2) призначає на посади та звільняє з посад працівників відповідного територіального органу, крім тих, які призначаються Директором Національного бюро;

3) вносить Директорові Національного бюро подання про присвоєння у встановленому законодавством порядку спеціальних звань особам рядового і начальницького складу та рангів державних службовців працівникам відповідного територіального органу;

4) вносить Директорові Національного бюро пропозиції щодо структури та штатної чисельності відповідного територіального органу;

5) видає у межах своїх повноважень накази і розпорядження;

6) виконує інші повноваження, передбачені законодавством.

Стаття 11. Працівники Національного бюро

1. До працівників Національного антикорупційного бюро України належать особи рядового і начальницького складу, державні службовці, та інші працівники, які працюють за трудовими договорами в Національному бюро.

2. Служба в Національному бюро є державною службою особливого характеру, яка полягає у професійній діяльності придатних до неї за станом здоров'я і віком громадян України. Час проходження служби в Національному бюро зараховується до страхового стажу, стажу роботи за спеціальністю, а також до стажу державної служби відповідно до закону.

3. На службу до Національного бюро приймаються на конкурсній, добровільній, контрактній основі громадяни України, які спроможні за своїми особистими, діловими та моральними якостями, віком, освітнім і професійним рівнем та станом здоров'я ефективно виконувати відповідні службові обов'язки. Кваліфікаційні вимоги до професійної придатності визначаються нормативно-правовими актами Національного бюро. Призначення на посади у Національному бюро здійснюється виключно за результатами відкритого конкурсу, що проводиться в порядку, визначеному Національним бюро.

4. На осіб рядового і начальницького складу Національного бюро поширюється положення про проходження служби рядовим і начальницьким складом органів внутрішніх справ та Дисциплінарний статут органів внутрішніх справ України.

5. Трудові відносини працівників Національного бюро регулюються законодавством про працю, державну службу та укладеними трудовими договорами (контрактами). На спеціалістів Національного бюро, які не мають спеціальних звань, поширюється дія Закону України «Про державну службу». Посади спеціалістів Національного бюро відносяться до відповідних категорій посад працівників апарату міністерства, іншого центрального органу виконавчої влади, їх територіальних органів в порядку, встановленому законодавством.

6. Працівники Національного бюро регулярно, але не рідше одного разу на два роки, проходять обов'язкове підвищення кваліфікації.

Стаття 12. Спеціальні звання осіб рядового і начальницького складу Національного бюро

1. Особам рядового і начальницького складу Національного бюро встановлюються такі спеціальні звання:

1) рядовий склад:

рядовий Національного антикорупційного бюро України;

2) молодший начальницький склад:

молодший сержант Національного антикорупційного бюро України;

сержант Національного антикорупційного бюро України;

старший сержант Національного антикорупційного бюро України;

старшина Національного антикорупційного бюро України;

прапорщик Національного антикорупційного бюро України;

старший прапорщик Національного антикорупційного бюро України;

3) середній начальницький склад:

молодший лейтенант Національного антикорупційного бюро України;

лейтенант Національного антикорупційного бюро України;

старший лейтенант Національного антикорупційного бюро України;

капітан Національного антикорупційного бюро України;

5) старший начальницький склад:

майор Національного антикорупційного бюро України;

підполковник Національного антикорупційного бюро України;

полковник Національного антикорупційного бюро України;

генерал-майор Національного антикорупційного бюро України;

генерал-лейтенант Національного антикорупційного бюро України;

генерал-полковник Національного антикорупційного бюро України.

2. Присвоєння і позбавлення спеціальних звань, а також пониження і поновлення спеціальному званні здійснюються в установленому порядку.

Стаття 13. Присяга осіб рядового і начальницького складу Національного бюро

1. Громадяни України, які вперше зараховуються на посади рядового і начальницького складу Національного бюро та у відповідних випадках пройшли встановлений строк випробування, складають присягу такого змісту:

"Я (прізвище, ім'я, по батькові), вступаючи на службу до Національного антикорупційного бюро України, усвідомлюючи свою високу відповідальність, клянуся завжди залишатися відданим Українському народові, неухильно додержуватися Конституції та законів України, поважати та охороняти права, свободи і законні інтереси людини і громадянина, честь держави, бути чесним, сумлінним і дисциплінованим, зберігати державну та іншу охоронювану законом таємницю. Якщо я порушу цю присягу, то готовий нести відповідальність, установлену законом".

2. Особа рядового чи начальницького складу Національного бюро підписує текст присяги, який зберігається в її особовій справі. Порядок складення присяги визначається Національним бюро.

Стаття 14. Обмеження щодо працівників Національного бюро

1. Особа не може бути призначена на посаду в Національному бюро, якщо вона:

1) за рішенням суду визнана недієздатною або обмежено дієздатною;

2) має судимість за вчинення злочину, якщо така судимість не погашена або не знята в установленому законом порядку (крім реабілітованої особи), або на яку протягом останнього року накладалося адміністративне стягнення за вчинення корупційного правопорушення або притягалася судом до відповідальності за вчинення умисного злочину;

3) відповідно до вироку суду позбавлена права займатися діяльністю, пов'язаною з виконанням функцій держави, або обіймати відповідні посади;

4) має громадянство іншої держави;

5) у разі призначення буде безпосередньо підпорядкована особі, яка є її близькою особою відповідно до Закону України "Про засади запобігання та протидії корупції";

6) не пройшла спеціальну перевірку;

7) не надала згоду на проведення щодо себе психофізіологічного інтерв'ю із застосуванням поліграфа.

2. Працівники Національного бюро не мають права:

1) бути членами чи брати участь у створенні чи діяльності політичних партій, організувати або брати участь у страйках;

2) бути повіреними третіх осіб у справах Національного бюро;

3) використовувати Національне бюро, його працівників та майно у партійних, групових чи особистих інтересах.

На працівників Національного бюро поширюються інші обмеження та вимоги, встановлені Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції».

При призначенні на посаду у Національному бюро особа повідомляється про можливість проведення щодо неї перевірки на доброчесність та моніторингу способу життя.

3. У разі виникнення працівника Національного бюро конфлікту інтересів під час виконання службових повноважень, він повинен негайно повідомити про це свого безпосереднього керівника. Такий керівник зобов'язаний вжити усіх необхідних заходів, спрямованих на запобігання чи усунення конфлікту інтересів шляхом доручення виконання відповідного службового завдання іншому працівнику Національного бюро, особистого виконання цього завдання чи в інший спосіб, передбачений законодавством.

Примітка. Термін “конфлікт інтересів” у цій статті вживається у значенні, передбаченому Законом України “Про засади запобігання і протидії корупції”.

Стаття 15. Стажування працівників Національного бюро

1. Особи, які не мають попереднього досвіду роботи в державних органах на посадах, пов'язаних з оперативно-розшуковою діяльністю, проведенням досудового розслідування, після проходження конкурсу на зайняття посади слідчого або оперативного працівника проходять обов'язкове стажування в Національному бюро строком від шести місяців до одного року.

2. Порядок стажування в Національному бюро визначається положенням, яке затверджується Директором Національного бюро.

3. Особа може бути звільнена з посади Національного бюро за підсумками стажування, якщо вона не відповідає вимогам щодо працівників Національного бюро.

Стаття 16. Відрядження прокурорів та інших осіб до Національного бюро та відрядження працівників Національного бюро до інших органів

1. До Національного бюро відряджаються прокурори для виконання повноважень прокурора під час досудового розслідування кримінальних правопорушень, віднесених до підслідності Національного бюро.

Порядок відрядження до Національного бюро прокурорів визначається Законом України «Про прокуратуру» та цим Законом.

2. До Національного бюро може бути відряджено працівників інших державних органів, установ, організацій із залишенням їх на службі у відповідних органах, установах організаціях або з переведенням у штат Національного бюро, з метою виконання обов'язків, які вимагають спеціальних знань та навичок.

3. Працівники Національного бюро можуть бути відряджені до державних органів, установ і організацій для виконання завдань, визначених цим Законом, із залишенням в штаті Національного бюро.

4. Порядок відрядження до Національного бюро працівників державних органів, установ, організацій, а також перелік посад, які можуть бути заміщені в цих державних органах, установах і організаціях працівниками Національного бюро визначається в установленому законодавством порядку.

Розділ III. ПОВНОВАЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОГО БЮРО

Стаття 17. Обов'язки Національного бюро

1. Національне бюро:

1) здійснює оперативно-розшукові заходи з метою попередження, виявлення, припинення та розкриття кримінальних правопорушень, віднесених законом до його підслідності;

2) здійснює досудове розслідування кримінальних правопорушень, віднесених законом до його підслідності;

3) проводить відповідно до закону перевірку на добросовісність осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування;

4) вживає заходи щодо розшуку коштів та іншого майна, які можуть бути предметом конфіскації або спеціальної конфіскації у кримінальних правопорушеннях, віднесених до підслідності Національного бюро, здійснює діяльність щодо збереження коштів та іншого майна, на яке накладено арешт;

5) взаємодіє з іншими державними органами, органами місцевого самоврядування та іншими суб'єктами для виконання своїх обов'язків;

6) здійснює інформаційно-аналітичну роботу з метою виявлення та усунення причин і умов, що сприяють вчиненню кримінальних правопорушень, віднесених до підслідності Національного бюро;

7) забезпечує особисту безпеку працівників Національного бюро та інших визначених законом осіб, захист від протиправних посягань на осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві, у підслідних йому кримінальних правопорушеннях;

8) забезпечує на умовах конфіденційності та добровільності співпрацю із особами, які повідомляють про корупційні правопорушення;

9) бере участь у здійсненні відповідно до законодавства спеціальної перевірки щодо осіб, які претендують на зайняття посад, пов'язаних із виконанням функцій держави або місцевого самоврядування;

10) забезпечує відповідно до законодавства додержання режиму захищеної законом таємниці та іншої інформації з обмеженим доступом, а також визначеного законом порядку оприлюднення та надання доступу до публічної інформації;

11) звітує про свою діяльність у порядку, визначеному цим Законом, та інформує суспільство про результати своєї роботи;

12) здійснює міжнародне співробітництво у межах своєї компетенції відповідно до законодавства України та міжнародних договорів України.

Стаття 18. Права Національного бюро

Національному бюро та його працівникам для виконання покладених на них обов'язків надається право:

1) заводити оперативно-розшукові справи на підставі постанови, що затверджується начальником відповідного підрозділу Національного бюро, та здійснювати на підставах і в порядку, установлених законом, гласні та негласні оперативно-розшукові заходи з метою розкриття кримінальних правопорушень, віднесених до підслідності Національного бюро;

2) витребувати в установленому законом порядку через прокурора від правоохоронних органів оперативні матеріали та кримінальні провадження, що стосуються кримінальних правопорушень, віднесених законом до підслідності Національного бюро;

3) витребувати в установленому законом порядку за рішенням Директора Національного бюро від правоохоронних та інших державних органів, органів місцевого самоврядування інформацію, необхідну для виконання обов'язків Національного бюро, у тому числі відомості про майно, доходи, витрати, зобов'язання фінансового характеру посадових осіб, які ними декларуються у встановленому законом порядку, а також безкоштовно одержувати інформацію з питань, що належать до компетенції Національного бюро, з автоматизованих інформаційних і довідкових систем, реєстрів та банків даних, держателем (адміністратором) яких є державні органи або органи місцевого самоврядування. Використання цієї інформації здійснюється Національним бюро із дотриманням законодавства про захист персональних даних. Суб'єкти, яким адресовано зазначений запит, зобов'язані протягом трьох робочих днів надати відповідну інформацію. У разі неможливості надання інформації у зазначений строк з обґрунтованих причин, за зверненням відповідного суб'єкта Національне бюро може продовжити строк надання інформації до десяти днів;

4) знайомитися в державних органах, органах місцевого самоврядування із документами та іншими матеріальними носіями інформації, необхідними для попередження, виявлення, припинення та розслідування кримінальних правопорушень, віднесених законом до підслідності Національного бюро, у тому числі такими, що містять інформацію з обмеженим доступом;

5) на письмову вимогу Директора Національного бюро або його заступника, погоджену прокурором, отримувати від банків, фінансових та інших установ, підприємств та організацій незалежно від форми власності інформацію і документи про операції, рахунки, вклади, угоди фізичних та юридичних осіб. Отримання від банків інформації, яка містить банківську таємницю, здійснюється в порядку та обсязі, визначених законом. Отримання від Центрального депозитарію цінних паперів, Національного банку України та депозитарних установ інформації, що міститься у системі депозитарного обліку цінних паперів, здійснюється в порядку та обсязі, встановлених Законом України "Про депозитарну систему України". Суб'єкти, яким адресовано зазначену вимогу, зобов'язані протягом трьох робочих днів

надати відповідну інформацію та/або документи. У разі неможливості надання інформації у зазначений строк з обґрунтованих причин, за зверненням відповідного суб'єкта Національне бюро може продовжити строк надання інформації до десяти днів;

6) за письмовим рішенням Директора Національного бюро або його заступника, погодженим прокурором, а у невідкладних випадках – з наступним повідомленням прокурора протягом 24 годин в разі загрози знищення, приховування або втрати предметів чи документів, які можуть бути використані в розкритті та досудовому розслідуванні кримінального правопорушення, на строк до 10 діб опечатувати архіви, каси, приміщення (за винятком жилих) чи інші сховища, брати їх під охорону, а також вилучати предмети і документи у порядку, передбаченому Кримінальним процесуальним кодексом України;

7) залучати на добровільній основі, у тому числі на договірних засадах, кваліфікованих спеціалістів та експертів з будь-яких установ, організацій, контрольних і фінансових органів для забезпечення виконання повноважень Національного бюро;

8) за письмовим рішенням Директора Національного бюро або його заступника, погодженим із прокурором, створювати спільні слідчі групи, що включають оперативних та слідчих працівників;

9) за письмовим розпорядженням Директора Національного бюро або його заступника входити безперешкодно за службовим посвідченням до державних органів, органів місцевого самоврядування, військових частин та установ, пунктів пропуску через державний кордон України та зони митного контролю;

10) використовувати з наступним відшкодуванням завданих збитків транспортні засоби, які належать фізичним та юридичним особам (крім транспортних засобів дипломатичних, консульських та інших представництв іноземних держав і організацій, транспортних засобів спеціального призначення), для проїзду до місця події, припинення кримінального правопорушення, переслідування та затримання осіб, які підозрюються у їх вчиненні, доставлення до закладів охорони здоров'я осіб, що потребують екстреної медичної допомоги;

11) надсилати державним органам, органам місцевого самоврядування обов'язкові до розгляду пропозиції та рекомендації щодо усунення причин і умов, які сприяють вчиненню кримінальних правопорушень, віднесених до підслідності Національного бюро, а також отримувати від цих органів протягом 30 днів інформацію про розгляд таких пропозицій та рекомендацій;

12) здійснювати співробітництво з фізичними особами, у тому числі на договірних засадах, дотримуючись умов добровільності і конфіденційності цих відносин, матеріально і морально заохочувати осіб, які надають допомогу в попередженні, виявленні, припиненні і розслідуванні кримінальних правопорушень, віднесених до підслідності Національного бюро;

13) за наявності підстав, передбачених законом, подавати до суду позови про визнання недійсними угод у порядку, встановленому законодавством України;

14) у цілях оперативно-розшукової та слідчої діяльності створювати інформаційні системи та вести оперативний облік в обсязі і порядку, передбачених законодавством;

15) зберігати, носити та застосовувати вогнепальну зброю і спеціальні засоби, а також застосовувати заходи фізичного впливу на підставах і в порядку, передбачених Законом України «Про міліцію» та іншими законами;

16) видавати в разі наявності небезпеки для життя і здоров'я особам, взятим під захист, відповідно до законодавства зброю, спеціальні засоби індивідуального захисту та сповіщення про небезпеку;

17) здійснювати правове співробітництво із компетентними органами іноземних держав, міжнародними організаціями з питань проведення оперативно-розшукової діяльності, досудового розслідування на підставі законів та міжнародних договорів України;

18) виступати як представник інтересів держави під час розгляду у закордонних юрисдикційних органах справ про розшук, арешт, конфіскацію та повернення майна, захист прав та інтересів держави з питань, які стосуються виконання обов'язків Національного бюро, а також залучати з цією метою юридичних радників, зокрема іноземних.

Стаття 19. Застосування засобів впливу, спеціальних засобів та вогнепальної зброї

1. Працівники Національного бюро мають право застосовувати заходи фізичного впливу, спеціальні засоби та вогнепальну зброю під час виконання службових обов'язків у випадках, на умовах та в порядку, передбачених Законом України “Про міліцію”.

Стаття 20. Заяви і повідомлення про кримінальні правопорушення

1. Для отримання повідомлень, в тому числі анонімних, про кримінальні правопорушення в Національному бюро створюється спеціальна телефонна лінія та забезпечується можливість подання таких повідомлень через офіційний веб-сайт Національного бюро в мережі Інтернет та засобами електронного зв'язку.

Стаття 21. Відповідальність працівників Національного бюро

1. Працівники Національного бюро самостійно приймають рішення в межах своїх повноважень. Вони зобов'язані відмовитися від виконання будь-яких наказів, розпоряджень або вказівок, які суперечать законодавству, а також вжити інші заходи, передбачені законом.

2. Працівники Національного бюро за свої протиправні дії чи бездіяльність несуть дисциплінарну, цивільно-правову, адміністративну або кримінальну відповідальність.

3. У разі порушення працівником Національного бюро під час виконання ним своїх службових обов'язків прав чи свобод особи Національне бюро вживає в межах своєї компетенції заходів із поновлення цих прав і свобод, відшкодування завданої матеріальної і моральної шкоди, притягнення винуватих до юридичної відповідальності.

РОЗДІЛ IV.

ВЗАЄМОДІЯ НАЦІОНАЛЬНОГО БЮРО ТА ІНШИХ ДЕРЖАВНИХ ОРГАНІВ

Стаття 22. Взаємодія Національного бюро з органами прокуратури, внутрішніх справ, Служби безпеки України, органами державної податкової і митної служби та центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму

1. З метою забезпечення взаємодії Національного бюро з органами прокуратури, внутрішніх справ, Служби безпеки України, органами державної податкової і митної служби, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму (далі – спеціально уповноважений орган виконавчої влади з питань фінансового моніторингу) у штатних розписах центральних апаратів зазначених органів передбачаються посади осіб, до функціональних обов'язків яких входить здійснення взаємодії з Національним бюро.

2. Обмін оперативною інформацією між Національним бюро та органами внутрішніх справ, Службою безпеки України, органами державної податкової та митної служби щодо спільних заходів здійснюється за письмовим розпорядженням керівників відповідних підрозділів.

3. Умови і порядок обміну інформацією між Національним бюро та органами внутрішніх справ, Службою безпеки України, органами державної податкової та митної служби та спеціально уповноваженим органом виконавчої влади з питань фінансового моніторингу регулюються спільними нормативно-правовими актами Національного бюро, Міністерства внутрішніх справ, Служби безпеки України, спеціально уповноваженими органами виконавчої влади у відповідних сферах.

4. Передача оперативної інформації Національного бюро територіальним та іншим органам внутрішніх справ, Служби безпеки України, органам державної податкової та митної служби, спеціально уповноваженому органу виконавчої влади з питань фінансового моніторингу допускається тільки за письмовим розпорядженням начальника відповідного підрозділу Національного бюро.

Стаття 23. Взаємодія Національного бюро з іншими державними органами

1. Національне бюро взаємодіє з Національним банком України, Фондом державного майна України, Антимонопольним комітетом України, органами Державної прикордонної служби та іншими державними органами.

Національне бюро може укласти з окремими державними органами угоди (меморандуми) про співпрацю та обмін інформацією.

2. Національний банк України, Антимонопольний комітет, Фонд державного майна, орган державного фінансового контролю в Україні, а також інші державні органи, що здійснюють державний контроль за дотриманням фізичними та юридичними особами законодавства України, з метою запобігання та протидії кримінальним правопорушенням, віднесеним до підслідності Національного бюро, зобов'язані:

1) під час здійснення у межах своєї компетенції контрольних функцій з'ясовувати дії фізичних та юридичних осіб, що можуть свідчити про відповідні кримінальні правопорушення або створювати умови для їх вчинення;

2) передавати Національному бюро одержувані при здійсненні контрольних функцій і аналізі інформації, що надходить, відомості, що можуть свідчити про кримінальні правопорушення або використовуватися

для попередження, виявлення, припинення і розслідування кримінальних правопорушень, віднесених законом до підслідності Національного бюро;

3) за зверненням Національного бюро проводити у межах своєї компетенції ревізії, перевірки та інші дії щодо контролю за дотриманням законодавства України фізичними та юридичними особами.

РОЗДІЛ V. ПРАВОВИЙ І СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ ПРАЦІВНИКІВ НАЦІОНАЛЬНОГО БЮРО ТА ІНШИХ ОСІБ

Стаття 24. Правовий захист працівників Національного бюро та інших осіб

1. Працівники Національного бюро під час виконання покладених на них обов'язків є представниками влади, діють від імені держави і перебувають під її захистом. Ніхто, за винятком уповноважених посадових осіб державних органів у передбачених законами випадках, не має права втручатися в їхню законну діяльність. В інтересах забезпечення особистої безпеки працівників Національного бюро та членів їхніх сімей не допускається розголошення в засобах масової інформації відомостей про місце проживання цих осіб. Відомості про проходження служби працівниками Національного бюро надаються з дозволу Директора Національного бюро або його заступника.

2. У разі затримання працівника Національного бюро або обрання щодо нього запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, його тримають окремо від інших осіб.

3. Під захистом держави перебувають особи, які добровільно, у тому числі на договірних засадах, надають допомогу Національному бюро у здійсненні повноважень. Незаконне розголошення даних про таких осіб, а також інші правопорушення щодо цих осіб та їх близьких осіб, вчинені у зв'язку з відносинами з Національним бюро, тягнуть за собою відповідальність, передбачену законом.

4. Працівник Національного бюро, який відповідно до цього Закону повідомив про протиправні дії чи бездіяльність іншого працівника Національного бюро, не може бути звільнений з посади або бути змушений до такого звільнення, притягнутий до відповідальності чи іншим чином переслідуватися за таке повідомлення, крім випадку притягнення до відповідальності за завідомо неправдиве повідомлення про вчинення злочину. Посадовим особам Національного бюро забороняється

розголошувати відомості про працівників Національного бюро, які повідомили про порушення.

Стаття 25. Соціальний захист працівників Національного бюро

1. Держава забезпечує соціальний захист працівників Національного бюро відповідно до Конституції України, цього Закону та інших актів законодавства.

2. Особам рядового і начальницького складу Національного бюро при звільненні із служби за віком, після закінчення строку договору (контракту), за станом здоров'я, у зв'язку зі скороченням штатів або з організаційними заходами в разі неможливості використання на службі виплачується грошова допомога у розмірі 50 відсотків місячного розміру оплати праці (грошового забезпечення) за кожний повний календарний рік служби. Особам рядового і начальницького складу Національного бюро, звільненим зі служби через сімейні обставини або з інших поважних причин, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України, виплачується грошова допомога у розмірі 25 відсотків місячного розміру оплати праці (грошового забезпечення) за кожний повний календарний рік служби. Особам рядового і начальницького складу Національного бюро, звільненим з роботи за службовою невідповідністю, у зв'язку з обвинувальним вироком суду, що набрав законної сили, грошова допомога не виплачується.

3. У разі загибелі (смерті) особи рядового і начальницького складу або працівника Національного бюро під час виконання службових обов'язків сім'ї загиблого (померлого), а в разі її відсутності його батькам та утриманцям виплачується одноразова грошова допомога в розмірі десятирічного розміру оплати праці (грошового забезпечення) за останньою посадою, яку він займав, в порядку та на умовах, визначених Кабінетом Міністрів України.

4. У разі поранення (контузії, травми або каліцтва), заподіяного особі рядового і начальницького складу або працівнику Національного бюро під час виконання службових обов'язків, а також інвалідності, що настала в період проходження служби або не пізніше ніж через три місяці після звільнення зі служби чи після закінчення цього строку, але внаслідок захворювання або нещасного випадку, що мали місце в період роботи в Національного бюро, пов'язаних з виконанням службових обов'язків, залежно від ступеня втрати працездатності йому виплачується одноразова грошова допомога в розмірі до п'ятирічного розміру оплати праці (грошового забезпечення) за останньою посадою в порядку та на умовах, визначених Кабінетом Міністрів України. Визначення ступеня втрати працездатності особою рядового і начальницького складу або працівником Національного бюро у період роботи в Національному бюро у кожному випадку

ушкодження здоров'я здійснюється в індивідуальному порядку відповідно до законодавства.

5. Якщо працівник Національного бюро або члени його сім'ї одночасно мають право на отримання одноразової грошової допомоги з підстав, передбачених цією статтею, та одноразової грошової допомоги або компенсаційної виплати, встановлених іншими законами, виплата відповідних грошових сум здійснюється за однією з підстав за вибором особи, яка має право на отримання таких виплат.

6. Шкода, завдана майну працівника Національного бюро чи майну членів його сім'ї у зв'язку з виконанням службових обов'язків, відшкодовується в повному обсязі за рахунок коштів Державного бюджету України з наступним стягненням цієї суми з винуватих осіб у порядку, встановленому законом.

7. Інші питання соціального захисту державних службовців та інших працівників Національного бюро регулюються законодавством про працю і державну службу.

Стаття 26. Оплата праці працівників Національного бюро

1. Умови грошового забезпечення осіб рядового і начальницького складу та оплата праці державних службовців Національного бюро повинні забезпечувати достатні матеріальні умови для належного виконання ними службових обов'язків з урахуванням характеру, інтенсивності та особливого характеру роботи, забезпечувати добір до Національного бюро висококваліфікованих кадрів, стимулювати досягнення високих результатів у службовій діяльності, компенсувати фізичні та інтелектуальні затрати працівників.

2. На осіб рядового і начальницького складу Національного бюро поширюються умови грошового забезпечення, передбачені для працівників органів внутрішніх справ, з урахуванням особливостей, визначених цим Законом. Розмір грошового забезпечення осіб рядового і начальницького складу Національного бюро не може бути меншим умов оплати праці працівників Національного бюро, віднесених до відповідних категорій посад державної служби.

3. Заробітна плата працівників Національного бюро складається з посадового окладу, доплат за вислугу років, ранг, науковий ступінь, роботу, яка передбачає доступ до державної таємниці.

4. Установлюються такі посадові оклади працівників Національного бюро відповідно до розміру мінімальної заробітної плати, установлені законом про Державний бюджет України на відповідний рік:

1) працівники Національного бюро, що провадять оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування – сума, кратна 15 розмірам мінімальної заробітної плати;

інші державні службовці Національного бюро – сума, кратна 3 розмірам посадового окладу, встановленого Кабінетом Міністрів України для працівників, які займають відповідні посади в центральних органах виконавчої влади.

Посадові оклади відповідних працівників центрального апарату Національного бюро та територіального управління Національного бюро з місцезнаходженням у місті Києві встановлюються з коефіцієнтом 1,2;

2) керівники структурних підрозділів Національного бюро, що провадять оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, керівники оперативно-технічних підрозділів, підрозділів швидкого реагування, захисту учасників кримінального судочинства та забезпечення безпеки працівників – сума, кратна 20 розмірам мінімальної заробітної плати;

керівники інших структурних підрозділів Національного бюро – сума, кратна 18 розмірам мінімальної заробітної плати.

Посадові оклади відповідних працівників центрального апарату Національного бюро та територіального управління Національного бюро з місцезнаходженням у місті Києві встановлюються з коефіцієнтом 1,2;

3) директори територіальних органів Національного бюро, керівники підрозділів внутрішнього контролю територіальних органів Національного бюро – сума, кратна 25 розмірам мінімальної заробітної плати;

4) керівник центрального апарату Національного бюро, керівник підрозділу внутрішнього контролю центрального апарату Національного бюро - сума, кратна 30 розмірам мінімальної заробітної плати;

5) перший заступник, заступник Директора Національного бюро – сума, кратна 40 розмірам мінімальної заробітної плати;

6) Директор Національного бюро – сума, кратна 50 розмірам мінімальної заробітної плати.

4. Надбавки за вислугу років та доплати за ранг працівникам Національного бюро виплачуються відповідно до Закону України “Про державну службу”.

РОЗДІЛ VI. ФІНАНСОВЕ ТА МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОГО БЮРО

Стаття 27. Фінансове забезпечення Національного бюро

1. Фінансове забезпечення Національного бюро здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України. Фінансування Національного бюро за рахунок будь-яких інших джерел забороняється, крім випадків, передбачених міжнародними договорами України.

2. У Державному бюджеті України видатки на фінансування Національного бюро визначаються окремим рядком на рівні, що забезпечує належне виконання повноважень Національного бюро.

Гарантується повне і своєчасне фінансування Національного бюро.

3. Національне бюро є головним розпорядником коштів Державного бюджету України, що виділяються на його фінансування.

У кошторисі Національного бюро передбачається створення фонду оперативного-розшукових (негласних слідчих) дій.

Стаття 28. Матеріально-технічне забезпечення діяльності Національного бюро

1. Національне бюро забезпечується необхідними матеріальними засобами, технікою, обладнанням, іншим майном для здійснення службової діяльності.

2. Забороняється здійснення матеріально-технічного забезпечення Національного бюро за рахунок коштів місцевих бюджетів чи будь-яких інших джерел, крім коштів Державного бюджету України та надання допомоги в межах проектів міжнародної технічної допомоги.

РОЗДІЛ VII. КОНТРОЛЬ І НАГЛЯД ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ НАЦІОНАЛЬНОГО БЮРО

Стаття 29. Контроль за діяльністю Національного бюро

1. Контроль за діяльністю Національного бюро здійснюється в порядку, визначеному Конституцією України, Законом України “Про демократичний цивільний контроль над Воєнною організацією і правоохоронними органами держави”, цим та іншими законами України.

2. Директор Національного бюро:

1) інформує Президента України, Верховну Раду України, та Кабінет Міністрів України з основних питань діяльності Національного бюро та його підрозділів, про виконання покладених завдань, додержання законодавства, прав і свобод осіб;

2) щороку не пізніше 10 лютого та 10 серпня подає Президенту України, Верховній Раді України та Кабінету Міністрів України письмовий звіт про діяльність Національного бюро протягом попередніх шести місяців.

3. Письмовий звіт про діяльність Національного бюро повинен містити інформацію про:

1) статистичні дані про результати діяльності з обов’язковим зазначенням таких відомостей:

- кількість зареєстрованих заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення у розрізі кримінальних правопорушень, віднесених законом до підслідності Національного бюро;

- кількість оперативно-розшукових справ, заведених Національним бюро, та їх результативність;

- кількість осіб, щодо яких складено обвинувальні акти щодо вчинення ними кримінальних правопорушень, віднесених законом до підслідності Національного бюро;

- кількість осіб, щодо яких набрав законної сили обвинувальний вирок суду щодо вчинення ними кримінальних правопорушень, віднесених законом до підслідності Національного бюро;

- кількість осіб, щодо яких набрав законної сили виправдувальний вирок суду щодо вчинення ними відповідних правопорушень;

- відомості окремо за категоріями осіб, зазначених у частині першій статті 4 Закону України “Про засади запобігання і протидії корупції”;

- відомості про розмір збитків і шкоди, завданих кримінальними правопорушеннями, віднесеними законом до підслідності Національного

бюро, стан та обсяги їх відшкодування;

- відомості про кошти та інше майно, одержані внаслідок вчинення кримінальних правопорушень, віднесених законом до підслідності Національного бюро, конфісковані за рішенням суду, а також кошти у розмірі вартості незаконно одержаних послуг чи пільг, стягнені на користь держави, та їх збереження;

- відомості про кошти та інше майно, одержані внаслідок кримінальних правопорушень, віднесених законом до підслідності Національного бюро, які було повернуто в Україну з-за кордону, та розпорядження ними;

- відомості про арешт майна, конфіскацію предметів та доходів від кримінальних правопорушень, віднесених законом до підслідності Національного бюро, та розпорядження ними;

- кількість направлених подань про усунення причин і умов, що сприяли вчиненню кримінального корупційного правопорушення;

2) взаємодію з іншими державними органами, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями;

3) співпрацю з відповідними органами інших держав, міжнародними організаціями і іноземними недержавними організаціями та укладені з ними угоди про співробітництво, представництво інтересів за кордоном;

4) співпрацю з недержавними організаціями і засобами масової інформації;

5) чисельність працівників Національного бюро, кваліфікацію та досвід його працівників, підвищення їх кваліфікації;

6) діяльність підрозділу внутрішнього контролю Національного бюро; кількість повідомлень про вчинення правопорушень працівниками Національного бюро, результати їх розгляду, притягнення працівників Національного бюро до відповідальності;

7) бюджет Національного бюро та його виконання;

8) інші відомості, що стосуються результатів діяльності Національного бюро та виконання покладених на нього обов'язків.

4. Звіт Національного бюро надається для висновку Раді громадського контролю при Національному бюро, яка розглядає його упродовж двох тижнів з дня подання. Звіт Національного бюро подається до відповідних

державних органів та оприлюднюється разом із висновком Ради громадського контролю у разі його затвердження у встановлений строк.

5. Комітет Верховної Ради України, до предмету відання якого належать питання боротьби з корупцією, не рідше одного разу на рік проводить відкриті для громадськості слухання на тему діяльності Національного бюро, виконання покладених на Національне бюро завдань, додержання ним законодавства, прав і свобод осіб.

Стаття 30. Підрозділи внутрішнього контролю Національного бюро

1. З метою попередження і виявлення правопорушень у діяльності працівників Національного бюро в його складі діють підрозділи внутрішнього контролю, що підпорядковуються безпосередньо Директорові Національного бюро. Підрозділи внутрішнього контролю діють у складі центрального апарату та територіальних органів Національного бюро.

Керівники та працівники підрозділів внутрішнього контролю центрального апарату та територіальних органів Національного бюро призначаються на посаду та звільняються з посади Директором Національного бюро.

2. Підрозділ внутрішнього контролю Національного бюро має такі обов'язки:

1) запобігання вчиненню правопорушень працівниками Національного бюро згідно з вимогами законів України “Про засади запобігання і протидії корупції” та “Про державну службу”;

2) здійснення контролю за дотриманням працівниками Національного бюро правил етичної поведінки, конфлікту інтересів, декларування майна, доходів, видатків та зобов'язань фінансового характеру;

3) проведення перевірок працівниками Національного бюро на добросовісність та моніторингу способу їх життя;

4) проведення з особами психофізіологічних інтерв'ю із застосуванням поліграфа під час вступу на службу та проходження служби в Національному бюро;

5) перевірка інформації, що міститься у зверненнях фізичних та юридичних осіб, засобах масової інформації, інших джерелах, у тому числі отриманої через спеціальну телефонну лінію, сторінку в мережі Інтернет, засоби електронного зв'язку Національного бюро, щодо причетності працівників Національного бюро до вчинення правопорушень;

6) проведення службового розслідування стосовно працівників Національного бюро;

7) проведення спеціальної перевірки щодо осіб, які претендують на призначення на посади в Національному бюро;

8) вжиття заходів щодо захисту працівників Національного бюро, які повідомляють про вчинення протиправних дій чи бездіяльність інших працівників Національного бюро;

9) консультування працівників Національного бюро щодо правил етичної поведінки, конфлікту інтересів, декларування майна, доходів видатків та зобов'язань фінансового характеру.

3. Працівник Національного бюро, якому стала відома інформація про протиправні дії чи бездіяльність іншого працівника Національного бюро, зобов'язаний негайно повідомити про це Директора Національного бюро та підрозділ внутрішнього контролю Національного бюро.

4. Підрозділ внутрішнього контролю центрального апарату Національного бюро оприлюднює на офіційному веб-сайті Національного бюро декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру, які були подані у встановленому законом порядку Директором Національного бюро та його заступниками, директорами територіальних органів Національного бюро та їх заступниками, керівником центрального апарату, керівниками структурних підрозділів центрального апарату та територіальних органів Національного бюро.

5. У разі виявлення інформації про можливе вчинення працівником Національного бюро кримінального правопорушення, підрозділ внутрішнього контролю Національного бюро негайно повідомляє про це Генерального прокурора України чи його заступника.

6. Порядок діяльності та повноваження підрозділів внутрішнього контролю Національного бюро визначаються положенням, яке затверджується Директором Національного бюро.

Стаття 31. Дисциплінарна комісія Національного бюро

1. Для розгляду питань застосування дисциплінарних стягнень до працівників Національного бюро утворюється Дисциплінарна комісія у складі п'яти осіб. До складу Дисциплінарної комісії входять дві особи, визначені Радою громадського контролю при Національному бюро.

Склад та положення про Дисциплінарну комісію Національного бюро затверджуються Директором Національного бюро.

2. Дисциплінарна комісія на підставі службового розслідування, яке проводиться підрозділом внутрішнього контролю, складає висновок про наявність чи відсутність у діях працівника Національного бюро дисциплінарного проступку та підстав для його притягнення до дисциплінарної відповідальності з визначенням рекомендованого виду дисциплінарного стягнення.

3. Рішення про застосування дисциплінарного стягнення на підставі висновку Дисциплінарної комісії приймає Директор Національного бюро. Зазначене рішення може бути оскаржено до суду.

Стаття 32. Моніторинг способу життя працівників Національного бюро

1. Підрозділи внутрішнього контролю здійснюють моніторинг способу життя працівників Національного бюро з метою встановлення відповідності рівня життя працівника майну і доходам цього працівника та його членів сім'ї згідно з декларацією про майно, доходи, витрати та зобов'язання фінансового характеру, що подається ним відповідно до закону.

2. Порядок здійснення моніторингу способу життя працівників Національного бюро визначається Директором Національного бюро.

Моніторинг способу життя здійснюється із дотриманням законодавства про захист персональних даних та не повинен передбачати надмірного втручання у право на недоторканність особистого і сімейного життя особи.

3. Встановлення невідповідності рівня життя працівника Національного бюро майну і доходам цього працівника та його членів сім'ї є підставою для притягнення до дисциплінарної відповідальності.

Стаття 33. Проведення психофізіологічного дослідження із застосуванням поліграфа

1. До вступу на службу до Національного бюро, а також не рідше одного разу на рік під час проходження служби в Національному бюро працівники Національного бюро проходять психофізіологічне дослідження із застосуванням поліграфа, метою якого є виявлення корупційних та інших злочинів.

Порядок здійснення психофізіологічного дослідження із застосуванням поліграфа визначається Кабінетом Міністрів України.

Стаття 34. Нагляд за додержанням законності в діяльності Національного бюро

1. Нагляд за додержанням законів у діяльності Національного бюро здійснює Генеральний прокурор України та уповноважені ним прокурори.

Стаття 35. Забезпечення прозорості в діяльності Національного бюро

1. Національне бюро через засоби масової інформації, на своєму офіційному веб-сайті та в інших формах регулярно інформує суспільство про свою діяльність. Національне бюро оприлюднює та надає інформацію на запити в порядку, передбаченому Законом України “Про доступ до публічної інформації”.

2. Національне бюро готує та оприлюднює не пізніше 10 лютого і 10 серпня в загальнодержавних друкованих засобах масової інформації та на власній офіційній веб-сторінці в мережі Інтернет звіт про свою діяльність впродовж попередніх шести місяців, поданий Президенту України, Верховній Раді України та Кабінету Міністрів України.

3. Не може бути обмежено доступ до інформації щодо загального бюджету Національного бюро, його компетенції та основних напрямів діяльності, а також щодо притягнення до відповідальності за вчинення правопорушень працівників Національного бюро.

Стаття 36. Рада громадського контролю при Національному бюро

1. З метою забезпечення прозорості та цивільного контролю за діяльністю, при Національному бюро утворюється Рада громадського контролю у складі 15 осіб, яка формується на засадах відкритого та прозорого конкурсу.

До складу Ради громадського контролю при Національному бюро не можуть входити:

1) особи, уповноважені на виконання функцій держави або місцевого самоврядування;

2) особи, які, незалежно від тривалості, були працівниками Національного бюро упродовж попередніх двох років;

3) особи, близькі особи яких, незалежно від тривалості, були працівниками Національного бюро упродовж попередніх двох років.

2. Положення про Раду громадського контролю та про порядок її формування затверджується Кабінетом Міністрів України.

3. Рада громадського контролю при Національному бюро:

1) заслуховує інформацію про діяльність, виконання планів і завдань Національного бюро;

2) розглядає звіти Національного бюро і затверджує свій висновок щодо них;

3) обирає з її членів два представники, які входять до складу Дисциплінарної комісії Національного бюро;

4) має інші права, передбачені Положенням про Раду громадського контролю.

РОЗДІЛ VIII. ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування та вводиться в дію через три місяці з дня набрання ним чинності, крім положень щодо перевірки на добросовісність, які вводяться в дію одночасно з набранням чинності закону, який регулює порядок проведення такої перевірки.

2. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) У Кримінальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25—26, ст. 131):

частину першу статей 45 – 48, частину четверту статті 74, пункт 1 частини третьої статті 81, пункт 1 частини четвертої статті 82 після слів «середньої тяжкості,» доповнити словами «крім корупційних злочинів,»;

доповнити статтю 45 приміткою такого змісту:

«Примітка. Корупційними злочинами відповідно до цього Кодексу вважаються злочини, передбачені частиною другою статті 191, частиною другою статті 262, частиною другою статті 308, частиною другою статті 312, частиною другою статті 313, частиною другою статті 320, частиною першою статті 357, частиною другою статті 410 у випадку їх вчинення шляхом зловживання службовим становищем, а також злочини, передбачені статтями 354 364, 364-1, 365-2, 368 – 370 цього Кодексу»;

частину першу статті 69 після слів «рішення, може» доповнити словами «крім випадків засудження за корупційний злочин»;

частину першу статті 75 після слова «суд» доповнити словами «крім випадків засудження за корупційний злочин»;

частину першу статті 79 після слів «особливо тяжкі злочини» доповнити словами «а також за корупційні злочини»;

пункт 2 частини третьої статті 81, пункт 2 частини четвертої статті 82 після слів «судом за» доповнити словами «корупційний злочин середньої тяжкості»;

статтю 86 доповнити частиною третьою такого змісту:

«3. Особи, визнані винними у вчиненні корупційних злочинів, вирок стосовно яких не набрали законної сили, не можуть бути звільнені від відбування покарання, а вирок стосовно яких набрали законної сили, – не можуть бути повністю звільнені від відбування покарання. Зазначені особи можуть бути звільнені від відбування покарання після фактичного відбуття ними строків, встановлених частиною третьою статті 81 цього Кодексу»;

статтю 87 доповнити частиною третьою такого змісту:

«3. Особи, визнані винними у вчиненні корупційних злочинів, можуть бути звільнені від відбування покарання в порядку помилування після фактичного відбуття ними строків, встановлених частиною третьою статті 81 цього Кодексу»;

у статті 89:

пункт 3 виключити;

пункт 5 після слів «доходів громадян» доповнити словами «позбавлення права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю»;

статтю 91 доповнити частиною 1-1 такого змісту:

«1-1. Дострокове зняття судимості не допускається у випадках засудження за умисні тяжкі та особливо тяжкі, а також корупційні злочини»;

- статті 112 та 346 після слів “Генерального прокурора України” доповнити словами “Директора Національного антикорупційного бюро України”;

- статтю 344 після слів “Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини або його представника” доповнити словами “Директора Національного антикорупційного бюро України”;

- примітку 2 до статті 368 замінити примітками 2 та 3 такого змісту:

“2. Службовими особами, які займають відповідальне становище, у статтях 368, 368-2 та 382 цього Кодексу є особи, зазначені у пункті 1 примітки до статті 364 цього Кодексу, посади яких згідно зі статтею 25 Закону України “Про державну службу” віднесені до третьої, четвертої, п’ятої та шостої категорій, судді, прокурори і слідчі, а також інші, крім зазначених у пункті 2-1 примітки до цієї статті, керівники і заступники керівників органів місцевого самоврядування, їх структурних підрозділів та одиниць.

3. Службовими особами, які займають особливо відповідальне становище, у статтях 368, 368-2 та 382 цього Кодексу є:

1) Президент України, Прем’єр-міністр України, члени Кабінету Міністрів України, перші заступники та заступники міністрів, народні депутати України, Уповноважений Верховної Ради України з прав людини, Генеральний прокурор України, його перший заступник та заступники, Голова Конституційного Суду України, його заступники та судді Конституційного Суду України, Голова Верховного Суду України, його перший заступник, заступники та судді Верховного Суду України, голови вищих спеціалізованих судів, їх заступники та судді вищих спеціалізованих судів, Голова Національного банку України, його перший заступник та заступники, Секретар Ради національної безпеки і оборони України, його перший заступник та заступники;

2) особи, посади яких згідно зі статтею 25 Закону України “Про державну службу” віднесені до першої та другої категорій;

3) особи, посади яких згідно зі статтею 14 Закону України “Про службу в органах місцевого самоврядування” віднесені до першої та другої категорії посад в органах місцевого самоврядування”;

- текст статті 368-2 викласти такій редакції:

“1. Набуття особою, уповноваженою на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, у власність (користування) майна, вартість якого значно перевищує її доходи, отримання яких підтверджено законними джерелами, або передача нею такого майна близьким родичам –

карається позбавленням волі на строк до двох років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років та зі спеціальною конфіскацією та з конфіскацією майна.

2. Діяння, передбачене частиною першою цієї статті, вчинене службовою особою, яка займає відповідальне становище, -

карається позбавленням волі на строк від двох до п'яти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років та зі спеціальною конфіскацією та з конфіскацією майна.

3. Діяння, передбачене частиною першою цієї статті, вчинене службовою особою, яка займає особливо відповідальне становище, -

карається позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років та зі спеціальною конфіскацією та з конфіскацією майна.

Примітка. 1. Значним перевищенням у цій статті вважається різниця між вартістю майна та доходами, отриманими із законних джерел, у розмірі, що дорівнює або перевищує річний офіційний дохід особи за основним місцем роботи.

2. Особами, уповноваженими на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, є особи, визначені в пункті 1 частини першої статті 4 Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції»;

2) у Кримінальному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., №№ 9 – 13, ст. 88):

- у пунктах 8 та 17 частини першої статті 3 слова “органу державного бюро розслідувань” замінити словами “Національного антикорупційного бюро України, Державного бюро розслідувань”;

- у статті 31:

абзац перший частини дев'ятої викласти в такій редакції:

“9. Кримінальне провадження стосовно Президента України, Прем'єр-міністра України, членів Кабінету Міністрів України, перших заступників та заступників міністрів, народних депутатів України, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, Генерального прокурора України, його першого заступника чи заступника, Голови Конституційного Суду України, його заступника чи судді Конституційного Суду України, Голови

Верховного Суду України, його першого заступника, заступника чи судді Верховного Суду України, голів вищих спеціалізованих судів, їх заступників чи суддів вищих спеціалізованих судів, Голови Національного банку України, його першого заступника чи заступника, члена Ради національної безпеки і оборони України, осіб, посади яких віднесено до першої категорії посад державних службовців, а також щодо обвинувачення у вчиненні кримінальних правопорушень, віднесених до підслідності Національного антикорупційного бюро України, здійснюється.”;

- статтю 32 доповнити новою частиною третьою такого змісту:

“3. У разі, якщо кримінальне правопорушення, досудове розслідування якого проводилося територіальним органом Національного антикорупційного бюро України, вчинено у межах територіальної юрисдикції місцевого суду за місцезнаходженням відповідного територіального органу Національного антикорупційного бюро України, то кримінальне провадження здійснює суд, найбільш територіально наближений до суду за місцезнаходженням відповідного територіального органу Національного антикорупційного бюро України, іншої адміністративно-територіальної одиниці (Автономної Республіки Крим, області, міста Києва чи Севастополя).”

- у статті 36:

частину п'яту доповнити новим реченням такого змісту:

“Забороняється доручати здійснення досудового розслідування кримінального правопорушення, віднесеного до підслідності Національного антикорупційного бюро України, іншому органу досудового розслідування.”;

частину шосту доповнити новим реченням такого змісту:

“Скасування таких постанов слідчих та прокурорів Національного антикорупційного бюро України може бути здійснено лише Генеральним прокурором України.”;

- пункт 4 частини першої статті 38 замінити пунктами 4 та 5 такого змісту:

“4) Національного антикорупційного бюро України;

5) Державного бюро розслідувань”;

- частину першу статті 41 після слів “органів безпеки” доповнити словами “Національного антикорупційного бюро України, Державного бюро розслідувань”;

- у частині першій статті 143 слова “або органів Державного бюро розслідувань” замінити словами “Національного антикорупційного бюро України або Державного бюро розслідувань”;

- частину третю статті 154 доповнити новим реченням такого змісту:

“Відсторонення від посади Директора Національного антикорупційного бюро України здійснюється слідчим суддею на підставі вмотивованого клопотання Генерального прокурора України в порядку, встановленому законом;

- частину другу статті 170 доповнити новим абзацом такого змісту:

“У невідкладних випадках, з метою забезпечення збереження речових доказів або можливої наступної конфіскації чи спеціальної конфіскації коштів та іншого майна, у кримінальному провадженні щодо кримінального правопорушення, віднесеного до підслідності Національного антикорупційного бюро України, арешт на майно або кошти на рахунках фізичних та юридичних осіб в фінансових установах, може бути накладено за письмовим рішенням Директора Національного антикорупційного бюро України, погодженим прокурором. Такі заходи застосовуються на строк до 72 годин. Директор Національного антикорупційного бюро України впродовж 24 годин з моменту прийняття такого рішення звертається до слідчого судді, суду з клопотанням про арешт майна”;

- частину другу статті 214 після слів “Службою безпеки України” доповнити словами “Національним антикорупційним бюро України”;

- у статті 216:

частину першу викласти у такій редакції:

«Слідчі органів внутрішніх справ здійснюють досудове розслідування кримінальних проступків у формі дізнання»;

абзац другий частини другої доповнити словами “крім випадків, коли ці злочини віднесено згідно з частиною четвертою цієї статті до підслідності слідчих Національного антикорупційного бюро України”;

доповнити частину другу новим абзацом такого змісту:

«Слідчі органів безпеки здійснюють також досудове розслідування кримінальних правопорушень, передбачених абзацом першим частини четвертої та частиною п'ятою цієї статті, якщо вони були вчинені службовими особами Національного антикорупційного бюро України, Державного бюро розслідувань»;

частину четверту замінити частинами четвертою та п'ятою такого змісту:

“4. Слідчі Національного антикорупційного бюро України здійснюють досудове розслідування злочинів, передбачених статтями 191, 206-2, 209, 210, 211, 354 (стосовно працівників юридичних осіб публічного права), 364, 368, 368-2, 369, 369-2, 410 Кримінального кодексу, якщо наявна хоча б одна з таких умов:

1) злочин вчинено:

народним депутатом України, Президентом України, Прем'єр-міністром України, членом Кабінету Міністрів України;

державним службовцем, посада якого віднесена до першої та другої категорій посад, особою, посада якої прирівняна до першої та другої категорій посад державної служби;

депутатом Верховної Ради Автономної Республіки Крим, депутатом обласної ради, міської ради міст Києва та Севастополя, посадовою особою місцевого самоврядування, посаду якої віднесено до першої та другої категорій посад;

суддею Конституційного Суду України, суддею суду загальної юрисдикції, народним засідателем або присяжним (під час виконання ними цих функцій), Головою, членами, дисциплінарними інспекторами Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Головою, заступником Голови, секретарем секції Вищої ради юстиції, іншим членом Вищої ради юстиції;

Генеральним прокурором України, його заступником, прокурором, помічником прокурора;

особою начальницького складу органів внутрішніх справ, посадовою особою митної служби, якій присвоєно спеціальне звання державного радника митної служби 3 рангу і вище, посадовою особою органів державної податкової служби, якій присвоєно спеціальне звання державного радника податкової служби 3 рангу і вище;

військовослужбовцем офіцерського складу Збройних Сил України, Служби безпеки України, Державної прикордонної служби України, Державної спеціальної служби транспорту, внутрішніх військ Міністерства внутрішніх справ України та інших військових формувань, утворених відповідно до законів України;

2) розмір предмету злочину або завданої ним шкода дорівнює або перевищує суму, яка в п'ятсот і більше разів перевищує мінімальну заробітну плату, встановлену на відповідний рік;

3) злочин, передбачений статтею 369, частиною першою статті 369-2 Кримінального кодексу України вчинено щодо службової особи, визначеної в частині четвертій статті 18 Кримінального кодексу України або в пункті 1 цієї частини.

Прокурор, який здійснює нагляд за досудовими розслідуваннями, які проводяться слідчими Національного антикорупційного бюро України, своєю постановою може віднести кримінальне провадження у злочинах, передбачених абзацом першим цієї частини, до підслідності слідчих Національного антикорупційного бюро України, якщо відповідним злочином було заподіяно або могло бути заподіяно тяжкі наслідки охоронюваним законом, свободам та інтересам фізичної або юридичної особи, а також державним чи суспільним інтересам. Під тяжкими наслідками слід розуміти загрозу заподіяння або заподіяння шкоди життєво важливим інтересам суспільства та держави, зокрема державному суверенітету, територіальній цілісності України, реалізації конституційних прав, свобод і обов'язків трьох і більше осіб.

5. Слідчі Державного бюро розслідувань здійснюють досудове розслідування кримінальних правопорушень, передбачених законом України про кримінальну відповідальність, крім тих, які віднесені до підслідності інших органів досудового розслідування».

У зв'язку з цим частину п'яту вважати частиною шостою;

частину п'яту статті 218 доповнити новим абзацом такого змісту:

“Спир про підслідність у кримінальному провадженні, яке може належати до підслідності Національного антикорупційного бюро України, розв'язує Генеральний прокурор України або його заступник”;

- у частині шостій статі 232 слова “органу Державного бюро розслідувань” замінити словами “Національному антикорупційному бюро України або Державному бюро розслідувань”;

- у статті 246:

абзаци четвертий та п'ятий частини п'ятої після слів «Служби безпеки України» доповнити відповідно словами «керівником відповідного підрозділу Національного антикорупційного бюро України, Державного бюро розслідувань» та «Директором Національного антикорупційного бюро України, керівником Державного бюро розслідувань»;

частину шосту після слів “органів безпеки” доповнити словами «Національного антикорупційного бюро України, Державного бюро розслідувань»;

- у статті 247 слова “головою чи за його визначенням іншим суддею” замінити словами “слідчим суддею”;

- статтю 480 доповнити пунктом 9 такого змісту:

“9) Директора та працівників Національного антикорупційного бюро України”;

- у статті 481:

пункт 2 після слів “секретарю Рахункової палати” доповнити словами “Директору Національного антикорупційного бюро України”;

пункт 3 після слів “народному засідателю на час здійснення ними правосуддя» доповнити словами «працівників Національного антикорупційного бюро України»;

- частину першу статті 545 після слів «розглядає відповідні запити іноземних компетентних органів» доповнити словами «крім досудового розслідування кримінальних правопорушень, віднесених до підслідності Національного антикорупційного бюро України, яке у таких випадках здійснює функції центрального органу України»;

- у частині четвертій статті 575 слова «органу Державного бюро розслідувань України» замінити словами «Національному антикорупційному бюро України»;

- абзац третій пункту 1 розділу X «Прикінцеві положення» викласти в такій редакції:

«частини четвертої статті 216 цього Кодексу, яка вводиться в дію з дня початку діяльності Національного антикорупційного бюро України, але не пізніше трьох років з дня набрання чинності цим Кодексом;

частини п'ятої статті 216 цього Кодексу, яка вводиться в дію з дня початку діяльності Державного бюро розслідувань, але не пізніше трьох років з дня набрання чинності цим Кодексом»;

- пункт 1 Розділу XI «Перехідні положення» викласти в такій редакції:

«1. До дня введення в дію частини четвертої статті 216 цього Кодексу повноваження щодо досудового розслідування передбачених нею кримінальних правопорушень здійснюють слідчі органів прокуратури, які користуються повноваженнями слідчих, визначених цим Кодексом.

Після введення в дію частини четвертої статті 216 цього Кодексу матеріали кримінальних проваджень, досудове розслідування яких здійснюється органами прокуратури, передаються слідчими органів прокуратури Національному антикорупційному бюро України»;

3) Закон України «Про прокуратуру» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 53, ст. 793) доповнити статтею 17-1 такого змісту:

«Стаття 17-1. Прокурори Національного антикорупційного бюро України

Наказом Генерального прокурора України до Національного антикорупційного бюро України відряджаються прокурори для здійснення нагляду за додержанням законів під час проведення досудового розслідування, яке здійснюється слідчими Національного антикорупційного бюро України.

Прокурори, що відряджаються до Національного антикорупційного бюро України, залишаються на службі в органах прокуратури.

Кількість прокурорів, що відряджаються, та порядок їх служби в Національному антикорупційному бюро України визначаються Генеральним прокурором України за погодженням з Директором Національного антикорупційного бюро України.

Прокурори, що відряджаються до Національного антикорупційного бюро України, підпорядковуються безпосередньо Генеральному прокуророві України».

4) У Законі України «Про оперативно-розшукову діяльність» (Відомості Верховної Ради, 1992, № 22, ст.303):

- частину першу статті 5 доповнити новим абзацом такого змісту:

«Національного антикорупційного бюро України – оперативними, оперативно-технічними, внутрішнього контролю»;

- у статті 9:

частину першу після слів "розвідувального органу спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у справах охорони державного кордону" доповнити словами "підрозділу Національного антикорупційного бюро України";

частину другу після слів «розвідувальним органом Міністерства оборони України» доповнити словами «Національним антикорупційним бюро України»;

частину восьму після слів «Служба зовнішньої розвідки України» доповнити словами «Національне антикорупційне бюро України»;

- частини другу та третю статті 9-1 після слів «Головою Служби зовнішньої розвідки України» доповнити словами «Директором Національного антикорупційного бюро України»;

5) у статті 8 Закону України «Про попереднє ув'язнення» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 35, ст. 360; 2001 р., № 40, ст. 193; 2002 р., № 33, ст. 236; 2003 р., № 15, ст. 109, № 29, ст. 233; 2005, № 10, ст. 187):

- абзац четвертий частини другої після слів «розвідувальних органів України» доповнити словами "та працівників Національного антикорупційного бюро України";

- абзац десятий частини другої після слова «юстиції» доповнити словами «Національному антикорупційному бюро України»;

6) частину другу статті 9 Закону України "Про державну службу" (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 52, ст. 490; ВВР, 2003 р., № 30, ст. 247) після слів "внутрішніх справ" доповнити словам "Національного антикорупційного бюро України";

7) абзац перший частини третьої статті 3 Закону України «Про забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 11, ст. 51; 2003, № 16, ст. 124) викласти в такій редакції:

“3. Здійснення заходів безпеки покладається за підслідністю на органи служби безпеки, органи внутрішніх справ або Національне антикорупційне

бюро України, у складі структур яких з цією метою створюються спеціальні підрозділи. Безпека осіб, яких беруть під захист, якщо кримінальні справи знаходяться у провадженні прокуратури або суду, здійснюється за їх рішенням відповідно органами служби безпеки, органами внутрішніх справ, Національним антикорупційним бюро України чи органами і установами виконання покарань та слідчими ізоляторами”;

8) у Законі України “Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів” (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 11, ст. 50; 1999 р., № 4, ст. 35; 2002 р., № 33, ст. 236; 2003 р., № 29, ст. 233; 2004 р., № 22, ст. 314; 2006 р., № 14, ст. 116):

- абзац перший пункту 1 частини першої статті 2 після слів “Військової служби правопорядку у Збройних Силах України” доповнити словами “Національне антикорупційне бюро України”;

- статтю 14 доповнити пунктом “ж” такого змісту:

“ж) Директор Національного антикорупційного бюро України, директори його територіальних органів – щодо захисту підлеглих працівників Національного антикорупційного бюро України, а також їх близьких родичів”;

- частину першу статті 15 доповнити пунктом "д" такого змісту:

“д) щодо працівників Національного антикорупційного бюро України та їх близьких родичів – на відповідні підрозділи Національного антикорупційного бюро України”;

9) статтю 15 Закону України "Про порядок відшкодування шкоди, завданої громадянину незаконними діями органів дізнання, попереднього слідства, прокуратури і суду" (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 1, ст. 1; 2001 р., № 9, ст. 38; 2003, № 27, ст. 209) після слів “Державної кримінально-виконавчої служби України” доповнити словами “працівникам Національного антикорупційного бюро України,”;

10) пункт 3 частини першої статті 62 Закону України “Про банки та банківську діяльність” (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 5-6, ст. 30; 2004, № 13, ст. 181) після слів "Міністерства внутрішніх справ України" доповнити словами "Національному антикорупційному бюро України”;

11) частину четверту статті 24 Закону України “Про центральні органи виконавчої влади” (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 38, ст. 385) після слів “Державний комітет телебачення і радіомовлення України” доповнити словами “Національне антикорупційне бюро України”;

12) в абзаці другому частини п'ятої статті 5 Закону України "Про засади запобігання і протидії корупції" (Відомості Верховної Ради України, 2011, № 40, ст. 404 із наступними змінами) слова "органи прокуратури" замінити словами "Національне антикорупційне бюро України".

3. Кабінету Міністрів України протягом місяця з дня набрання чинності цим Законом:

1) вжити заходів щодо формування Конкурсної комісії із призначення Директора Національного антикорупційного бюро України;

2) внести на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо внесення змін до Державного бюджету України на поточний рік для включення до нього видатків, необхідних для створення та діяльності Національного антикорупційного бюро України, зокрема видатків для забезпечення Національного бюро та його територіальних органів адміністративними будинками, транспортними засобами, засобами зв'язку і матеріально-технічного забезпечення, спеціальною технікою оперативно-технічних підрозділів та підрозділів оперативного документування, озброєнням, спеціальними засобами захисту, іншим майном та інформаційною базою;

3) внести на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо регулювання порядку проведення перевірки на добросовісність осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, а також пропозиції щодо приведення законодавчих актів України у відповідність із цим Законом;

4) вжити заходів щодо утворення Національного антикорупційного бюро та його територіальних органів за рахунок штатної чисельності відповідних підрозділів Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України та органів прокуратури;

5) прийняти нормативно-правові акти, що впливають із цього Закону та забезпечити перегляд міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Законом.

4. Міністерству внутрішніх справ України, Службі безпеки України та органам прокуратури у тримісячний строк з дня введення в дію цього Закону забезпечити передачу Національному антикорупційному бюро України та його територіальним органам інформаційної бази, закріпленої за їх відповідними підрозділами, в частині необхідній для утворення та функціонування Національного антикорупційного бюро України та його територіальних органів.

5. На службу в центральний апарат та до територіальних органів Національного антикорупційного бюро не можуть бути прийняті особи, які протягом останніх п'яти років працювали (проходили службу) у спеціально уповноважених підрозділах по боротьбі з корупцією в органах прокуратури, Міністерства внутрішніх справ України, податкової міліції, Служби безпеки України, Військової служби правопорядку у Збройних Силах України та митних органах.

6. Питання подальших досудових розслідувань, які були розпочаті до набрання чинності цим Законом, у кримінальних провадженнях, що відповідно до закону віднесені до підслідності Національного антикорупційного бюро України, вирішуються прокурором.

7. До приведення у відповідність із цим Законом закони України, інші нормативно-правові акти діють у частині, що не суперечить цьому Закону.

Президент України

Петро ПОРОШЕНКО